

Transskription af podcast om teologi på KU

Ida: Oplever du, at det er et studie som mange har fordomme omkring?

Marie: Enormt mange. Så jeg synes måske, at man skal lade være med at tænke så meget på den der sådan ensporede idé om, hvad teologi er, og så måske gøre det til sit eget.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU Studieliv.

Jeg hedder Ida og selv studerende på KU, og i den her podcast serie snakker jeg med andre studerende om deres studieliv.

I det her afsnit taler jeg med Marie, som læser teologi på syvende semester, en bacheloruddannelse, som tager fire år i stedet for tre. Blandt andet fordi man skal have tid til både at lære græsk, latin og hebraisk.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Når du siger til folk, du møder, at du læser teologi, hvad er den første reaktion, du så plejer at få?

Marie: Oftest så er folk sådan "Og hvad er det nu, teologi er?" Og så, så bliver man nødt til at sige, jamen, det er jo det man læser for at blive præst. Og det er altså ikke, det er ikke helt rigtigt. Jeg fik at vide, da jeg startede at... altså de uddanner jo ikke præster ude på teologi. De uddanner teologer, og så tager man en efteruddannelse som præst.

Det er rigtigt nok, at man skal have læst teologien eller den nye sådan tillægspakke for at blive præst. Men man kan altså også blive rigtig meget andet. Jeg skal ikke være præst. Det er i hvert fald ikke planen, at jeg skal være præst. Måske jeg ender der, men det er virkelig ikke det, jeg har lyst til. Jeg ved ikke helt, hvad jeg har lyst til. Men det skal bare understreges, at vi er så mange, der ikke tænker, at præst det er det, der skal ske.

Ida: Hvorfor valgte du at læse teologi?

Marie: Jamen jeg var omkring rigtig mange ting. Jeg har egentlig altid skulle være kok. Det fandt jeg ud af, at jeg ikke skulle, og så var jeg omkring forskellige studier herude. Jeg var på sådan noget Åbent Hus og rundt til så mange ting, jeg kunne nå. Historie var egentlig mit udgangspunkt, men det skulle jeg så ikke alligevel, religionsfilosofi... og så tog jeg til en sidste sådan Åbent Hus den dag der, og det var over på teologi, og der gav det bare mening. De fremlagde sådan indholdet af studiet, og der måtte jeg ligesom bare overgive mig.

Jeg har valgt det på ren interesse basis. Jeg ved ikke hvad jeg skal, og jeg ved ikke hvad jeg skal bruge det til. Men jeg har en tanke om, at hvis jeg synes, at studiet er spændende, og det jeg lærer er spændende.

At jeg synes, det er en spændende hverdag at være i og at gide at stå op til det om morgenen. Så må der også være noget på den anden side, der kan afspejle det, selvom at jeg ikke skal være præst.

Ida: Kan du prøve at tage os lidt tilbage til studiestarten og fortælle hvordan det var?

Marie: Det kan jeg godt. Vi startede 100. Jeg tror faktisk vi startede 140. Og så blev vi ligesom delt op i rusgrupper. Jeg var i rusgruppe tre og vi var 10-12 stykker eller noget lignende, og det var vi ligesom den gruppe vi var. Og så var der tilknyttet en tutor eller to til de forskellige grupper. Og det er jo ligesom den gruppe man var sammen med den de første 14 dage tror jeg, det var, så dem man ligesom lavede aktiviteter-

Når vi skulle lave aktiviteter sammen, så var det det hold man var på. Der blev lavet konkurrencer, og så var det ligesom det hold man var på. Så man havde nogle sådan nogle, man kendte, som man ligesom følte sig sådan lidt tryk ved, fordi det var jo enormt mange nye mennesker og "hvor skal man gå hen?" og sådan noget.

Men da vi så tog på rustur, vi var på rustur ah, det ved jeg ikke, en måned efter vi startede eller sådan lignende, der bryder de så vores rusgrupper op og blandede dem, så når man fik lov til at være sammen med nogle nye mennesker. Så stadigvæk kendte ansigter, men at de ligesom blev lidt delt op, så det ikke var sådan helt sat i de X antal rusgrupper vi var i.

Det fungerede også enormt godt, fordi så var man ligesom "Okay, nu har jeg lært 10 mennesker at kende. Der er 140 af dem. Jeg skal også ligesom ud at lære nogle andre mennesker at kende" Så det var sådan en blød proces, hvor man aldrig var alene, fordi der var altid nogen til at tage en i hånden.

Ida: Og hvad lavede i så i introugen?

Marie: Jeg kan huske vi var på byvandring i hedebløge. Vi var rundt på sådan noget, ja byvandring, hvor vi skulle se sådan forskellige steder som havde noget med teologi at gøre. Noget med Grundtvig, og vi var inde på Vartov. Vi var i Domkirken og vi var oppe i tårnet i Marmorkirken, oppe i kuplen. Og så var vi inde på Bibelselskabet og sådan rundt i byen.

Også fordi der var mange af os, der ikke kommer fra København, så vi blev ligesom vist rundt i byen med de steder, der ligesom gav mening for teo, og lavede sådan nogle, altså ægte rystet sammen noget med navnelege. Med forskellige- altså jeg siger mit navn og et dyr. Og så de hænger stadig ved, vil jeg sige! De fleste skal så huske hvilket dyr, og hvis man så ikke lige kan huske en person, så kan man være sådan "Ah, det var ham, der lige var et muldyr" så kan man lige huske dem man lige sætte ansigt på dem alligevel.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvad er det så, man lærer om på teologi?

Marie: Jamen vi lærer ham så meget, det er et meget bredt studie. Vi har rigtigt mange fag, der spiller sammen, men også rigtigt mange fag, der går i alle mulige retninger. Så vi lærer en masse om filosofi og etik og sprogene, kirkehistorie, eksegesefag, som er ligesom en sådan- Hvor man dykker ned i de enkelte Bibeltekster og får lov til at læse og forstå, hvad det er, der egentlig står i teksterne.

Vi lærer jura fordi man har brugt Bibelen som lovtekst og stadigvæk bruger den nogle steder som lovtekst. Vi lærer at se på Bibelen akademisk og ikke bare ud fra en kristen synsvinkel. Vi lærer at tilgå stoffet med en sådan lidt mere kritisk, men også trosforståelse af, at der rent faktisk er nogen, der virkelig altså tror på det, der står. Men der er også nogle, der ligesom bruger det på en mere sådan, ja, konstruktiv måde.

Ida: Lærer i egentligt om andre religioner end kristendom?

Maria: Altså vi har jo selvfølgelig noget om jødedommen, fordi det er ligesom udspringer deraf. Men vi har primært om kristendom i forskellige afstøbninger og forskellige tider. Kirkehistorie spænder jo helt fra kristenforfølgelserne og frem til nu. Så det er et meget bredt perspektiv, men det er primært på kristendommen, ellers skal man over at læse religion i stedet for.

Ida: Og hvad med det her med tro? Er det noget I snakker meget om?

Marie: Altså da vi startede, der var den sådan op at vende en gang imellem, når man lige sådan skulle altså... Det er sjældent, man går hen til nogen og er sådan, "Hey, tror du på Gud?" Men det kan jeg huske, at det ligesom når man snakkede, "Nå men er du her, fordi du vil være præst, eller er du her, fordi du vil noget andet?" Eller så så var den oppe at vende, sådan "Hvad er din holdning til tingene?" Og de er meget alsidigt, vil jeg sige. Altså der er mange, der har en stærk tro på Gud, men der er også rigtig mange, der ikke tror på Gud.

Det er meget sådan blandet, og der er ikke noget, der sådan er rigtigt eller forkert. Netop fordi, tror jeg, at vi har sådan en altså akademisk tilgang til det, så så det ikke behøver at være en kult. Men altså, det er ikke en kult, man melder sig ind i, når man skal til at læse på teo, fordi du behøver ikke at tro på det, der står.

Fordi du skal bare- du skal "bare" kunne læse teksten og forstå, hvad der står, og forstå det i en kontekst af hellenistisk tidsperioder og jødisk læsning og ja altså, at kigge i historisk perspektiv? Og altså så forstå det i den kontekst man altså har teksterne i, og det kan man godt uden at tro på Gud.

Ida: Oplever du, at det er et studie som mange har fordomme omkring?

Marie: Enormt mange. Det er både gode og dårlige. Men jeg oplever tit, at folk har en meget sådan kraftig holdning til, hvem vi er? Og det synes jeg ikke- jeg synes ikke, man kan sige, hvad det er for en type, der læser teologi, fordi vi er så forskellige alle sammen. Vi kommer med så meget forskelligt, så jeg synes måske at man skal lade være med at tænke så meget på den der sådan ensopret ide om, hvad teknologi er, og så måske gøre det til sit eget.

Og ligesom sige, "Jamen, hvad er det jeg vil have ud af det her? Hvad er det, jeg synes er spændende? Og hvilke vinkler har jeg lyst til at se på tingene?"

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Kan du prøve at forklare hvordan uddannelsen er opbygget?

Marie: Altså jeg hører til den gamle studieordning. De har rykket noget rundt i det nu, men fagene er de samme. Jeg startede med at have Græsk. Det har man på to semestre. Og så sideløbende havde jeg

Bibelkundskab og Almen Filosofi. Så det var sådan nogle basisfag, hvor man ligesom bliver ført ind i bibelkundskab og sådan noget. Vi læser lidt Bibelen, hvad er det nu der er i Bibelen? Hvad er det nu lige der står på dansk, rent dansk? Så man ligesom får en introduktion til Bibelen. Vi fik introduktion til almen filosofi og til den filosofiske genre, og så var der så græsk fyldte, græsk har har 15 ECTS point de første to semestre. Til gengæld, første semester med græsk og latin er afløsningseksaminer.

Ida: Hvad vil det sige?

Marie: Ja, det betyder, at hvis man møder til 75% af undervisningen, og hvis man afleverer nogle opgaver i løbet af semestret, så udgår eksamen. Så man er ikke presset af at skulle til eksamen det første halve år i sine sprog, hvilket totalt reddede mig i latin. Jeg var på røven det første halve år af latin. Jeg fattede intet af det, men knækkede koden hen over julen og endte med og afslutte med bravur.

Så det kan også godt tage et halvt år, før man ligesom fatter, hvad der foregår. Jeg har stadig ikke helt knækket koden til hebraisk, så det er altså... Der kan godt gå lang tid. Men så er det ligesom bygget op sådan at man- det første år har man nu latin, og så er det andet år har man græsk. Tredje år bliver det så hebraisk, og så er man færdig med sprog.

Og så sideløbende har man de fag, der ligesom giver mening for hvilket sprog, man har lært. Det vil sige, når man har haft latin, så skal man have kirkehistorie og man skal have dogmatik.

Ida: Hvad er det?

Marie: Det er, hvor man lærer om kirkens dogmer, så om nadveren og om dåben, og hvad det egentlig betyder, dogmerne i kristendommen og i kirken. Og eksegesefagene fylder en hel del også. Vi starter med Det Nye Testamente, det er fortolkning af Det Nye Testamente, vi har i tre- et, to, tre. Hvor vi ligesom fordyber os i forskellige dele af Det Nye Testamente.

Det kan være vi havde Markus-evangeliet, og så kan det være nogle af Paulus breve, hvor man så læser uge fra uge, læser man X antal kapitler, vers, af den gældende tekst på græsk. Og så går man til undervisning, og så går man igennem den tekst og siger, "Okay, her der står der det her, hvad er det egentlig der står?" Det er et fortolkningsfag, og det er det samme med Det Gamle Testamente, så er det bare på hebraisk.

Ida: Og kan du lige prøve at sige, hvorfor er det, at man skal lære de tre sprog?

Marie: Ja! Altså det er også sådan en almindelig- vi bliver mødt med, "Jamen Bibelen er jo oversat- Hvorfor? Hvorfor læser I ikke bare den?" Men latin er grundsproget i den kristne kirke fra alt det vi har fra middelalderen, og sådan noget, er jo egentlig skrevet på latin. Så det er meget godt at kunne læse de der ting, der ikke er oversat. Græsk og hebraisk af, altså det er jo henholdsvis Det Nye og Det Gamle Testamente.

Der er nogle forståelser perspektiver i semitisk sprog, altså som hebraisk er og så græsk også, som man ikke kan få frem, når man når man læser en dansk tekst. Vi kender det alle sammen, når vi sidder og ser vores amerikanske serier, og så ser den danske oversættelse nede i underteksterne, at ofte så hænger det bare ikke samme. Og det kan vi høre, fordi vi forstår engelsk, og så læser vi det, så tænker vi "Det er jo overhovedet ikke det, der står jo" eller hvis altså tysk eller hvad det nu er vi kan se, fordi der går altid noget tabt i en oversættelse. Og for at vi ikke ligesom skal være bundet af, at der har siddet en oversætter og tabt noget eller har tilføjet noget, så skal vi kunne læse det selv.

Ida: Så det er i virkeligheden for at kunne have en kildekritiskhed?

Marie: Ja, lige præcis. Det er ren kildekritik.

Ida: Vil du sige, at man skal have nogle særlige sprogkundskaber i forvejen, inden man starter?

Marie: Nej altså, jeg er selv sproglig student, men jeg tror ikke, det gav mig nogen sådan... måske lidt altså græsk og latin har kasus ligesom der er i tysk, og det er jo en fordel, at man ved hvad casus er. Men de- altså underviserne går ikke ud fra, at man kan det.

Man kan også, hvis man har haft sprogene i gymnasiet, kan man jo skippe dem. Sådan at bachelor kunne så har tre år, og der går de jo så ud fra, at man kan det. Men når vi starter på græsk eller latin, så tænker de, "Okay her mennesker, der kun kan engelsk." Hvilket de fleste af os jo kan. Og får vi sådan en Grammatik på dansk, fordi de faktisk går ud fra, at vi heller ikke rigtig kan dansk grammatik. Så det er helt fra scratch, så der er ikke nogen- man skal ikke have nogen specielle sproglige forudsætninger. Man skal kunne lide sprog, vil jeg sige, fordi det fylder meget det første de første par år.

Ida: Når du siger, at det er meget læsetungt, og I har en masse sprog, I skal igennem, hvad for nogle teknikker gør du så brug af for at lære det?

Marie: Hele terper enormt meget, bruger, hvad hedder det, sådan nogle notes? Hvad hedder det, de der post-it notes til at hænge op og kigge på og laver- vi lavede. Det kan huske, på græsk der lavede vi sådan et vendespil med endelserne, vi skulle kun huske, og så sad vi og spillede vendespil med alle mulige endelser og bestemte artikler og casusbrug og alle sådan nogle ting.

Ord man skulle kunne og sådan noget og det. Det var sjovt, og det var ligesom en måde at få det ind på, fordi jeg er enormt dårlig til at lære udenad og har altid været det, og det er ligesom om, at det er sådan måden man gør det på.

Så man finder sin egne mønstre og lærer ligesom, hvordan man selv bedst gør det. Om det så er at tage tusind siders noter eller bare sidde og lytte eller læse PowerPoints i sin læseferie, eller hvad man gør, så finder man ret hurtigt en måde, der ligesom virker for en, og som også er acceptabelt- altså at man ligesom har forskellige måder at gøre det på.

Ida: Kan du prøve lige at tage mig igennem en normal studieuge. Hvordan ser din hverdag ud?

Marie: I det her semester, der møder jeg relativt sent. Jeg har undervisningen mandag, tirsdag, torsdag og fredag. Mandag og fredag har jeg 10-12 og tirsdag 13-15 og torsdag fra 13-17, tror jeg, faktisk det er. Jeg kan bedst lide at læse om morgenen, så jeg står gerne op og læser, inden jeg skal på uni.

Og så kan jeg også godt lide at læse om eftermiddagen, men ikke for sent. Altså efter klokken fire, så funker det bare ikke mere. Altså det det er enormt hårdt at have undervisning til klokken fem. Det kan min hjerne ikke rumme altså, men nogle gange- jeg har valgfag der, og der bliver jeg ligesom nødt til at tage med. Så jeg læser lidt om morgenen, og så forbereder jeg også en del om eftermiddagen. Lidt forskelligt.

Jeg tror jeg koncentrerer mig bedst, når jeg sidder ude på studiet, fordi der er ikke så mange forstyrrelser, som når man sidder derhjemme. Det føles lidt som om, at man altid har noget at lave og timerne meget hurtigt kan gå med at læse.

For eksempel så holder jeg altid fri torsdag efter valgfag, fordi jeg kan ikke- min hjerne kan rumme mere, og jeg plejer også at gå tidligt på weekend. Altså jeg sidder ikke og læser klokken 18 om aftenen på en fredag, fordi det er også ligesom- og så arbejder jeg om onsdagen, så der læser jeg overhovedet ikke.

Ida: Men du har de fleste dage er bygget op, ligesom hvis det var en almindelig arbejdsdag?

Marie: Fuldstændig ligesom det var- Jeg har sådan, jeg har faktisk et skema, sådan et studieskema jeg følger, som altså selv har lavet. For at jeg ligesom har overblik over, at jeg når det hele, fordi så er der ligesom noget struktur i det, og så ved man at man når det hele. Og hvis man så ikke lige en uge får nået det hele, så går det altså nok, ikke? Men jeg har en ret struktureret hverdag, som er er struktureret op- ligesom hvis man gik på arbejde fra 8 til 16. Men det er noget selvdisciplin, der ligesom skal til ikke?

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Kan du prøve at fortælle, hvordan det sociale liv er på teologi?

Marie: Det er godt. Jeg synes personligt selv faktisk at det kan være svært at følge med i alle de ting, der sker, når man også skal studere. Jeg tager hatten af for alle dem, der er medlem af alle mulige festudvalg og fodboldklubber og bilaug og hvad vi ellers har af-

Ida: Hvad for noget?

Marie: Et bilaug. Vi har Det Teologiske Bilaug. Altså hvor man laver honning.

Ida: Sådan!

Marie: Man faktisk kan købe købe honning over på teo, som er lavet af teobierne.

Ida: Ej, der må jeg da lige over.

Marie: Ja, det er en af vores undervisere, der står for det. Ja, så alsidigt kan det være, ikke? Der er så mange- så har vi tysk grupper, og trosforum, og alle mulige foredrag, og virkelig mange spændende ting som TeoBar og alle mulige ting.

Ida: Som er jeres fredagsbar?

Marie: TeoBar er vores fredagsbar, ja. Vi har portvin, kan jeg bare lige indskyde her. Det er også meget teologiagtigt.

Ida: Til fredagsbaren har I portvin?

Marie: Til fredagsbaren der fås portvin i små- de ligner faktisk nogle små alterbægere, de der små plastikglas man får det i. Det er meget stereotypisk faktisk.

Der er rigtig mange sociale ting, og man kan være medlem af rigtig mange ting. Jeg har endnu ikke selv fundet tiden til det, jeg tager hatten af for dem, der engagerer sig i alting. Jeg tager til vores fredagsbar og hygger i TeoBar og sådan nogle ting og er med til et foredrag engang imellem også. Men jeg når simpelthen ikke omkring det hele. Men alle folk er søde, og der er et meget, meget godt socialt, altså i hverdagen, vi snakker godt, og vi spiser frokost og vi altså alle er ligesom glade og imødekommende.

Ida: Hvis man synes det her med det sociale kan være lidt svært at blive en del af hvad tænker du så, man kan gøre?

Marie: Altså jeg synes selv, det kan være svært, og jeg synes også, det kan være grænseoverskridende, når man skal melde sig til, når man starter, fordi altså man kender ikke nogen, og man ved ikke rigtig hvad man skal gøre, og om man har tid til det.

Men, jeg tror måske altså tag nogen under armen og sig, "Hey, vi har snakket lidt sammen, skal vi ikke gøre det her? Det kunne være sjovt og skal vi så ikke gøre det sammen?" Og ellers så så gør det alligevel altså mød op. Det tror jeg faktisk næsten er det vigtigste.

Der er ikke nogen der siger, "Hey, hvad laver du her, hvad vil du?" Der er så meget at være en del af derude. Så gør det, også selvom det kan være lidt- Altså det er måske det første minut, det er lige når man træder ind igennem døren, eller når man skal sidde derhjemme og tage sig sammen til at tage afsted, at et kan være hårdt. Men lige så snart man er derude, så tænker man ikke over det.

Ida: Og bruger I jeres studiegrupper meget?

Marie: Ja. Altså vi er jo ikke sat i studiegrupper men man finder så ligesom dem... Jeg har to gode veninder, som jeg har fulgtes med lige fra start af, og vi har haft alle fag sammen. Det er rart nok ligesom at have nogen som man ved, "Okay, jeg kan lige skrive, hvis der et eller andet, jeg ikke forstår" og sådan noget men man er nødt til ligesom selv at stykke dem sammen.

Og det betyder også, at vi oftest har forskellige folk, vi arbejder sammen med i forskellige fag og på forskellige årgange. Også fordi nogle, der er en del der udskyder fag og sådan noget, og så bliver man nødt til ligesom at stykke det sammen på en anden måde.

Men vi bruger hinanden meget. Også altså på tværs af årgange og på tværs af fag, så kan man sagtens sidde nede i vandrehallen eller et andet studieområde, og så kommer der nogen og siger, "Hey, kan du ikke lige- Jeg hører, at du er fra en anden årgang. Du ved noget om græsk, kan du ikke lige hjælpe mig. Jeg ved ikke hvad der står her," Så vi er gode til at hjælpe hinanden.

Ida: Lærer man de fleste at kende på ens egen årgang?

Marie: Ja, på ens årgang egen årgang gør man. Det det er ret sådan, det går ret hurtigt, fordi at vi ikke er så mange. Sg så lærer man en del andre fra de andre årgange også at kende, så det er et meget sådan- vi er stykket meget sammen som sådan en lille familie der.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Har du et indtryk af, hvor mange der læser teologi, der ender med også at blive præst?

Marie: De fleste bliver præster og det kan vi simpelthen ikke komme uden om.

Ida: Hvad kan man ellers ende med at blive?

Marie: Ja, altså... Det er jo det klassiske spørgsmål til alle humanistiske uddannelser. Det er jo, jamen hvad bliver man så? Og de klassiske svar er jo underviser, gymnasielærere, højskoleundervisere, og- men der er også altså en del- altså nogle teologer, der kommer til at arbejde i det offentlige. Kommer til at udfylde en plads, hvor der måske skulle have været en psykolog. Så mangler der en psykolog, så bruger man en teolog i stedet for, fordi der er en anden vinkel. Men det kan jo også være arbejde inden for en-

altså inden for en sådan kirkelig organisation. Det kan være kirkeministeriet det. Det kan være sådan i den del, og så kan det være underviser i et gymnasiefag eller på en højskole.

Ida: Hvad tænker du gerne vil, når du er færdig med at læse teologi?

Marie: Jeg tænker, helt ærligt, at jeg godt kunne tænke mig måske at arbejde med noget forlagsagtigt, i en teologisk forstand, altså med et af de forlag, der arbejder med de teologiske udgivelser. Og jeg er sådan lidt fascineret af hele denne der, sådan- forlagsbranchen også. Men så skulle det jo selvfølgelig være i en teologisk forstand.

Lige nu tænker jeg ikke, jeg skal være præst. Jeg skal ikke afvise det fuldstændigt, totalt, jeg ved ikke, hvor jeg er henne om 20 år. Men lige nu synes jeg ikke, at præstens arbejdsgang er det, jeg har lyst til.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig at høre dig, hvad er dit bedste KU hack?

Marie: Mit bedste KU hack. Øhh... Jo! Hav din egen kaffekop med, fordi så sparer du faktisk 2 kroner, når du køber kaffe, fordi så skal du ikke betale for din plastikkop. Ha ha, smart.

Ida: Sådan.

Marie: Yes.

Ida: Tusind tak Marie, fordi du vil fortælle om dit studieliv.

Marie: Selv tak.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på teologi, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram [@kustudieliv](https://www.instagram.com/kustudieliv).

Tak fordi du lytter med.